

Patricia Janečková

Svatba

 GRADA

vše, co potřebujete vědět...
před svatbou ~ svatební den ~ po svatbě

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.



Svatba

Patricia Janečková

vše, co potřebujete vědět...
před svatbou ≈ svatební den ≈ po svatbě

Svatba

Patricia Janečková

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 220 386 401, fax: +420 220 386 400

jako svou 3453. publikaci

Odpovědná redaktorka Jana Minářová

Text Patricia Janečková

Grafická úprava a sazba Vojtěch Kočí

Fotografie v knize a na obálce Bc. Lucie Chramostová

Počet stran 192

První vydání, Praha 2008

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod

Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a. s., 2008

Cover & Layout Design © Vojtěch Kočí 2008

Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

ISBN 978-80-247-2583-3 (tištěná verze)

ISBN 978-80-247-6707-9 (elektronická verze ve formátu PDF)

© Grada Publishing, a.s. 2011



Obsah

Úvod	6	Svatební agentura	93
Poděkování	8	Svatební oznámení a jiné tiskoviny	99
Historie	11	Prstýnky	105
Zásnuby	17	Šaty	113
Formality	23	Květiny a dekorace	125
Předmanželská smlouva	29	Svatební dorty, koláčky a výslužky	135
Kalendář příprav	33	Doprava	141
Svatební výročí	39	Vizážistka a kadeřnice	147
Financování svatby	43	Fotograf	155
Druhy obřadů	51	Videokameraman	161
Data k obřadu	63	Hudba	165
Místa k obřadu	69	Dárky	169
Svatební hostina	75	Program	175
Catering	87	Svatební den	179
		Po svatbě	189



Úvod



Posledních pět let žiji svatbami.

Posledních pět let kamkoli přijdu, dívám se zda by se tam dala udělat svatba.

Posledních pět let čtu a kupuji vše co se týká sateb.

Posledních pět let přemýšlím nad každou květinou, barvou, dárkem či jinou maličkostí, jestli by to bylo hezké na svatbě.

Posledních pět let poslouchám hudbu a říkám si, jak by to asi znělo na svatebním obřadě.

Má diagnóza zní – svatební deformace pod vlivem zaměstnání.

Žiji prostě svatbami.

Když mě vydavatelství oslovilo, zda nechci napsat knihu o svatbách ani vteřinu jsem neváhala. Má odpověď byla rychlá a hlavně kladná. Vždyť mám za sebou přes sedmdesát sateb a chci se o všechny zkušenosti s někým podělit.

Pokusila jsem se psát o svatbách současných. Vím, že svatby mají velmi bohatou historii, ale současná nevěsta žije dnes a věřte, že i během

posledních pěti let se svatební přípravy a náhled na svatbu velmi změnily. Možná vám budou chybět některé tradice, ale to jen proto, že z našich svatebních příprav, oslav a veselíc skoro zmizely. Dokonce možná budete mít pocit, že některé „tradice“ ani tradicemi nejsou. To proto, že se některé tradiční věci pozměnily vlivem doby a požadavků snoubenců. Zcela jistě pocítíte i vliv zahraničí. Ať už je to vliv filmů a nebo zvyků, které si nevěsty přivážejí ze zahraničí často společně s ženichem. A to je velmi dobře.

Jsem velmi nadšená, když i naše úřady vyjdou snoubencům vstříc při jejich volbě místa pro obřad či jeho vedení.

Knihu, kterou se chystáte číst, jsem psala s přáním, aby se stala Vaším pomocníkem. Aby jste z ní mohli čerpat nápady a inspiraci. Doufám, že Vaše svatba, ať už bude jakákoli a kdekoli bude tím nejúžasnějším dnem ve Vašem životě.

To Vám všem přeji z celého srdce.

Patricia Janečková





Poděkování



Panu Prof. Ing. Vladimíru Smejkalovi, CSc. chci moc poděkovat za čas, kterého nemá mnoho a přesto mi ho část věnoval. Moc si vážím jeho poznámek a připomínek. Jeho kniha Velký lexikon společenského chování mi velmi pomohla.

Ladislav Špaček byl pro mne velkou studnicí rad a pomoci a za to mu velké díky. Jeho kniha o Etiketě je báječná.

Ráda bych poděkovala panu faráři Juanu Provecho z kostela sv. Tomáše za trpělivé vysvětlení všech náležitostí s církevním sňatkem spojených.

Velmi děkuji panu pastorevi Dobroslavu Makovičkovi za setkání, které mi bylo velmi milé a za slova, která bylo pro mou knihu vyřčena.

Paní faráře Th.Mg. Petře Šáchové za milé vysvětlení všech náležitostí spojených s její církví.

Moc chci poděkovat paní matrikářce – Praha 1, Vodičkova 18, Ivaně Storčákové za kontrolu mých textů o formalitách a dokumentech.

Za přesné znění a všechny informace k předmanželské smlouvě děkuji JUDr. Lukáši Kalinovi.

Další mé velké díky patří fotografům, kteří mi dovolili použít jimi nafocené fotografie a také samozřejmě i samotným novomanželům:

Bc. Lucii Chramostové z Photostudio No.1, děkuji za všechny svatby, které máme spolu za sebou a za všechny krásné fotografie, které vidíte v této knize.

Lukáši Letzelovi z LTL studia za fotky z Vrtbovských zahrad ze svatby mých klientů.

Luboši Borovkovi z Fotosvatby – za svolení k použití jeho fotografie.

Děkuji Lucii Kopecké-Lošťákové ze zlatnického atelieru MOON za všechny rady a pomoc při psaní textu o snubních prstenech.

Děkuji Lucii Hejdukové z Květinového světa Manacor s.r.o. za všechny rady, ukázky a pomoc při psaní textu. Moc jí děkuji za všechny květiny, které kdy na svatbách mých klientů udělala a byly tak skvělé.

Děkuji vizážistkám Štěpánce Adámkové a Veronice Vandasové za to, jak báječně mé (a samo-

zřejmě i jiné) klientky líčí. Je to úžasná práce. Ostatně na fotografiích vidíte jejich práci.

Děkuji moc Petře Lehké a Kateřině Dočekalové z pražské prodejny Janek, které mi pečlivě zpracovaly a vysvětlily vše okolo pánských košil.

Děkuji všem majitelům a provozovatelům za všechna ta báječná místa, o kterých se zmiňuji v knize a kde se konaly svatby.

Musím poděkovat mé mamince, která mi věřila, že knihu dokončím, a že na to mám.

Díky.





Historie



Historie



Historie svateb a svatebních obřadů sahá hodně daleko. Svatbu měla jistě i vaše babička a když si necháte vyprávět jaká byla svatba samotná a její přípravy, budete se asi divit, jakých změn tento vlastně pořád stejný obřad dostál.

Historici říkají, že prvotně šlo v manželství o plození dětí a rozšíření majetku. Byly to vlastně sňatky z rozumu (podotýkám, že ne vždy) a o lásce se vlastně nikdy nemluvalo. Až mnohem později se konaly svatby z čisté lásky. To ovšem nijak neodrazovalo od svatebního veselí, které se někdy protáhlo na celý týden.

Je asi zajímavé, že např. staří Řekové měli svatbu na tři etapy – příprava nevěsty, přijetí nevěsty v manželově domě a poté přijímání darů.

Staří Římané měli obřady spojené se smlouvami a někdy jich bylo i několik. Stejně se ale po výměně manželského slibu bohu Jupiterovi obětoval nejlépe celý vůl.

Židovské obřady se stále spojují se smlouvami a dokonce při obřadu se někdy tyto smlouvy čtou nahlas. Mají však vždy krásně vyzdobené místo obřadu, které musí být pod bohatě zdobeným baldachýnem stojících na čtyřech sloupech.

Islámská svatba byla stručná a nekomplikovaná. Jednou větou a bez přítomnosti kněze nebo jiného úředníka vyjádří ženich i nevěsta souhlas se svatbou. Muž na sebe ale bral, a i dnes bere, finanční odpovědnost za ženu.

V některých afrických státech se zase třeba za nevěstu platilo třiceti jaky.

V evropských zemích bylo manželství uzavíráno zásadně před Bohem a bylo tak považováno za svaté. Moderní civilní



manželství je instituce mladá i v českých zemích. Potřebný zákon u nás vymyslela a do praxe uvedla až legislativa rakouského mocnářství v dubnu roku 1890. (Anglie ho zná od roku 1653, Francie od roku 1792).

Velký rozdíl se brzy vytvořil mezi svatbami v městech a na venkově a mezi bohatou a chudou svatbou. Každá obec, městečko či okres měl svá vytvořená pravidla, zvyky a rituály, které se ale během let, kdy se svatby snoubenců z jiných měst stávali více časté, postupně míchaly dohromady. Je jen pár zvyků, které se zachovávají dodnes.

U svých klientů, a to nemluvím jen o svatbách česko-zahranických, ale i u svateb snoubenců z českých krajů a měst, vídám různé zvláštnosti a tradice. Skoro pokaždé se totiž dozvím od svatebčanů o nějakém zvyku, který se v jejich městě či vesnici dělal. Velký vliv na snoubence a hlavně na nevěsty, mají americké romantické komedie.

Jsme ale v době současné. Jsme v době kdy nevěsta není svazována tolika předsudky a tradicemi jako dříve. Jsme v době kdy si nevěsta může opravdu vybírat a dopřát si ten luxus, udělat si svatbu dle podle svých vysněných představ.



*J*á tomu pořád nemůžu uvěřit. Budu se vdávat. Tedy abych to uvedla na pravou míru. Asi se budu vdávat. Do roka a do dne? Požádal mě o ruku. Včera mě požádal o ruku. Myslela jsem, že omdlím. Ještě teď se celá klepu. Kdyby jste viděli moje ruce, pořád se třesou. Ale musím vám vyprávět, jak to bylo včera.

Šli jsme nakoupit. Potřebovala jsem šaty na oslavu narozenin mojí mamky. Bude jí 55 let a táta pro ní nachystal skvělou večeři v DRAHÉ restauraci. Takže jdeme do obchodu. Dovolte ještě malou poznámku – připomínku – všimli jste si, že píše JDEME? Ano, takového já mám chlapa, jde se mnou nakoupit šaty. Což je přeci odjakživa nejneoblíbenější činnost všech mužů. Tedy až na výjimky.

Zkousím si šaty a jsem v kabince. Pokouším se ho bavit alespoň tím, že stále něco mluvím, aby se nenudil a každé šaty mu vždy ukazují a vlastně má takovou malou módní soukromou přehlídku. Až nečekaně je dobrá nálada a věřte mi nenakupujeme spolu poprvé a už jsem viděla i dny se špatnou náladou. Brrr.

Oblékám si asi šesté šaty a vím, že jsou to ony. Padly jak ulité a já štěstím křičím ven z kabinky.

„Už je mám a jsem krásná!“ Šťastně se prohlížím v zrcadle kabinky. Vycházím z kabinky a natrásám se před ním.

Tiše si mě prohlíží a mlčí. Trochu mě to zarazilo, protože bych dala ruku do ohně, za to že vypadám skvěle, až přímo božsky. Nebo ne?

„Vezměš si mě?“, řekne do toho napjatého ticha

Otevřu pusu a zní nevyjde ani hláska. Dívám se na něj a nemohu uvěřit vlastním uším. Opravdu to řekl nahlas nebo se mi to jen zdálo? Jako děj z nejromantičtějšího filmu.

„Ano, ano, ano, ano!“ křičím a objímám ho.

Myslím, že prodavačka takovou šou ještě neviděla.

Budu se vdávat. Já se budu vdávat.

Mimochodem, já jsem Eva a můj budoucí muž je Richard.





Zásnuby a požádání o ruku



Když se podíváme do vzdálené minulosti byly zásnuby vlastně takovým zlegalizováním vztahu. Také to většinou znamenalo, že tento pár se bude v budoucnu brát a platilo do roka a do dne ode dne zásnub.

I když zásnuby šlo zrušit, znamenalo to (a vlastně znamená dodnes), že žena vrací muži zásnubní prsten či si vzájemně vrací zásnubní dary. Dnes se zásnubám takový důraz neklade i když své kouzlo mají. Vždyť která žena netouží po romantickém místě s krásnou hudbou a nečekaným pokleknutím partnera s krabičkou v ruce, kde se blyští prsten s kamenem? Samozřejmě s diamantem. Každá jsme viděly mnoho romantických filmů a tak máme jistě každá svůj sen, jak budou naše zásnuby vypadat.

Vždy se ptám svých klientů jestli měli zásnuby nebo jak partner požádal nevěstu o ruku. Jsem zvědavá, protože se s klienty setkávám v době, kdy se plánuje svatba a tedy je již po zásnubách. Slyšela jsem mnoho krásných příběhů. Dokonce mohu statisticky uvést, že naprosto vede požádání o ruku na dovolené. Ať už je to na pláži při západu slunce, na Eiffelovce při pohledu na Paříž, v římské restauraci při hudbě houslí a nebo na vrcholku hory po těžkém výstupu.

Moment kdy vás partner žádá o ruku je vlastně takovým novodobým zásnubním aktem. I dnes se zásnuby konají v kruhu rodinném, v tom nejužším, kdy se budoucí ženich představí s květinou pro maminku nevěsty a samozřejmě i pro budoucí nevěstu. Ráda bych podotkla, že tento den by měl být naplánován a předem ohlášen.



Pokud jste již zasnoubeni, i tak se ohlaste v rodině a toto jim sdělte v kruhu rodinném se všemi náležitostmi.

Co praví etiketa:

- » i v případě, že jste se zasnoubili na dovolené je povinnost ohlásit toto rodině
- » i když jste se zasnoubili na strmé stěně Matterhornu, uspořádejte pro rodiče malou slavnostní večeři v restauraci nebo doma
- » na návštěvu přineste kytici mamince snoubenky, ale i budoucí nevěstě

- » kytice pro maminku bude v tlumenějších barvách, ne tak romantická jako pro snoubenku a předává se jako první
- » svou návštěvu předem ohlaste
- » pokud se z jakéhokoli důvodu rozejdete, snoubenka vrátí prsten zpět – tento vrácený prsten by se již neměl objevit na prstě jiné nevěsty!

Pokud máte na ruce prsten jste budoucí nevěsta. Moc gratuluji. Nyní vás čekají přípravy na svatbu.



Jsem trochu nervózní, protože dnes jdeme k našim a Richard chce oficiálně požádat o mou ruku.

Trochu jsme se kvůli tomu pohádali. Ale jen maličko. Richard to chtěl vzít trochu jako nad-sázku a bez kytky pro mou mámu chtěl jen oznámit, že si mě chce vzít. Já zas trvala na tom, že to má mít nějakou formu a jelikož jsem první dcera, kterou naši budou vdávat (brácha je ještě na střední škole), určitě si zaslouží, aby je požádal o mou ruku s úctou.

Takže já se právě oblékám a dělám se krásnou a ve váze v kuchyni je ohromná kytice pro mou mamku. Naši absolutně nic netuší, protože za prvé, objednala jsem nás k nim na sobotní oběd, což není nic zvláštního a za druhé, jsem ještě přidala schválně poznámku, že jedeme z nákupu.

Vůbec si nedovedu představit jak to naši vezmou. Richarda znají, koneckonců žijeme spolu v jednom bytě už třetí rok, ale svatba je svatba. Je to takové definitivní. Nevím, prostě jsem nervózní.

Promiňte, že vynechám cestu k našim, ale jsem opravdu čím dál tím víc nervózní a vůbec nevím, jak se to stalo, ale stojíme u dveří mých rodičů.

Vsadila bych se, že máma hned jak otevřela dveře věděla o co jde. Měla to ve tváři a stále se usmívala.

Přes kytku nebyla vidět a určitě byla ráda, že má kam schovat slzy.

Táta se dmul pýchou a radostí. A já?

Stála jsem tam a dívala se na svou rodinu. Najednou si Richard kleká a s malinkou krabičku v ruce mě znovu žádá o ruku. Dokonce vykouzlil i druhou kytičku pro mě a já v úžasu kývám na souhlas a šťastně se směji. Ani nevím, že pláču radostí. Takže já se opravdu budu vdávat.

Na ruce mám nádherný zásnubní prsten a nepřestávám se na něj dívat. Vůbec nevím co bylo k jídlu a vůbec nevím jak dlouho jsme tam byli. Jen jsem se pořád dívala na svůj prsten a nechávala si v hlavě přehrát svatební den. Jaký bude?

P.S. V noci se mi zdálo, že na naší svatbě svědek zapomněl občanku a Richard neřekl ano. Nebo jsem to jen neslyšela? Vzbudila jsem se zpcená.





Formality